

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A-VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 27.05.2025

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: BIVOLARU IRINEL ȘTEFANIA

ASISTENT JUDICIAR: DRAGOMIR OANA

ASISTENT JUDICIAR: NEAGU CARMEN EMILIANA

GREFIER: NICOLAE OANA BIANCA

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamanta **SOCIETATEA DE TRANSPORT BUCUREȘTI STB SA** în contradictoriu cu pârâții **ANGHEL VALERIAN, PUPĂZĂ MARIAN, SEREMET GHEORGHE, SERGHE IOANA, TURTURICA AURELIAN, BOTEA MARIAN, RADU ȘTEFAN, BUDEANU BOGDAN, IONICĂ PETRU MUGUREL, AMURĂRIȚE GHEORGHE, PATRAS DANIEL**, având ca obiect „acțiune în răspundere patrimonială”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, răspunde reclamanta, prin avocat ales cu împuternicire avocațială la dosarul cauzei, pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales cu împuternicire avocațială la dosarul cauzei, pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales Smedescu cu împuternicire avocațială la dosarul cauzei, pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic Trancă Mihai reprezentant al Sindicatului Liber din STB, pârâții **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, prin avocat ales Liviu Samoilă cu împuternicire avocațială la dosarul cauzei, lipsă fiind pârâțul **Anghel Valerian**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință conform art. 121 alin. 2 din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești prin care învederează instanței obiectul cauzei, părțile și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, după care,

Tribunalul pune în discuție verificarea și stabilirea competenței Tribunalului București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale, față de dispozițiile art. 131 NCPC.

Reclamanta, prin avocat ales, arată că Tribunalul București – Secția a VIII-a este competent să soluționeze prezenta cauza.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, arată că Tribunalul București – Secția a VIII-a este competent să soluționeze prezenta cauza.

Pârâții **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, prin avocat ales, arată că Tribunalul București – Secția a VIII-a este competent să soluționeze prezenta cauza.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, arată că Tribunalul București – Secția a VIII-a este competent să soluționeze prezenta cauza.

Pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, arată că Tribunalul București – Secția a VIII-a este competent să soluționeze prezenta cauza.

Tribunalul, văzând dispozițiile art. 269 Codul Muncii și art. 95 din Codul de procedură civilă, având în vedere că este investit cu soluționarea unui litigiu cărui i se aplică jurisdicția muncii și față de faptul că sediul reclamantei este situat în raza teritorială a acestei instanțe, astfel cum rezultă din cererea introductivă, consideră litigiul de competență generală a instanțelor judecătorești, iar material și teritorial consideră litigiul de competență Tribunalului București – Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale.

Față de dispozițiile art. 238 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, Tribunalul acordă cuvântul asupra estimării duratei cercetării procesului.

Reclamanta, prin avocat ales, arată că estimează durata de soluționare a procesului la 1 an.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, lasă la aprecierea instanței.

Pârâții **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, prin avocat ales, lasă la aprecierea instanței.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, arată că estimează durata de soluționare a procesului la 2 ani.

Pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, arată că estimează durata de soluționare a procesului la 2 ani.

Tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 238 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, potrivit căror la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, judecătorul, după ascultarea părților, va estima durata necesară pentru cercetarea procesului, ținând cont de împrejurările cauzei, astfel încât procesul să fie soluționat într-un termen optim și previzibil, iar durata astfel estimată va fi consemnată în încheiere, având în vedere și Hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului București nr. 5/15.02.2013, estimează durata necesară pentru cercetarea procesului ca fiind de 11 luni, putându-se reveni asupra duratei estimate, conform dispozițiilor art. 238 alineatul 2 din Codul de procedură civilă.

Instanța comunică părților prezente prin reprezentanți o copie a precizărilor depuse de către reclamantă la dosarul cauzei pe data de 21.03.2025.

Părțile, prin reprezentanți, arată că au luat cunoștință de întâmpinările depuse la dosarul cauzei prin intermediul dosarului electronic.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, cu titlu prealabil, arată că a formulat prin întâmpinare o cerere de suspendare a prezentei cauze până la soluționarea dosarului nr.44693/3/2024 al cărui obiect îl reprezintă o acțiune în răspundere patrimonială îndreptată împotriva Sindicatului Transportatorilor din București pentru același pretins prejudiciu de 18.627.168 lei. Depune la dosarul cauzei un extras portal, însă arată că nu deține o copie a cererii de chemare în judecată din acel dosar, nefiind parte. Mai arată că reclamanta are un extras de pe portal cu o privire la o soluție pronunțată într-o speță similară.

Instanța, prin intermediul grefei, dispune atașarea la dosarul cauzei a primei pagini din acțiunea formulată în dosarul nr. 44693/3/2024 care cuprinde petitul cererii.

Avocatul ales al părților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, cu titlu preliminar, arată că într-una din întâmpinările depuse la dosarul cauzei de către ceilalți pârâți a observat faptul că a fost invocată excepția lipsei calității de reprezentant de către pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin Sindicatul Liber din STB, care în opinia sa ar prevala discuției asupra unei cereri de suspendare. De asemenea arată că toți pârâții au invocat excepția inadmisibilității care de asemenea ar prevala unei cereri de suspendare, fiind necesară stabilirea în concret a obiectului cererii în funcție de care se va pronunța instanța.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, arată că în opinia sa are prioritate cererea de suspendare întrucât dacă va exista o soluție definitivă favorabilă în respectul dosar atunci excepțiile nu vor mai fi puse în discuție. Pe de altă parte arată că avocatul ales al părților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, nu are interes să se dispună suspendarea întrucât acesta reprezintă și Sindicatul Transportatorilor în respectul dosar.

Avocatul ales al părților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, arată că nu acesta este cel care reprezintă Sindicatul Transportatorilor în dosarul nr. 44693/3/2024, ci societatea de avocatură din care face parte. Arată că atât timp cât se pune în discuție mandatul acordat pentru formularea cererii de chemare în judecată, prealabil dispunerii unei măsuri, inclusiv sub aspectul suspendării, apreciază că trebuie lămurit dacă există acest mandat, întinderea și valabilitatea lui, pentru a putea dispune suspendarea.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității de reprezentant invocată de către pârâții Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel, prin Sindicatul Liber din STB în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, având în vedere că reclamanta a avut dintotdeauna zeci de consilieri angajați, conform art. 1 din OUG nr.26/2012 nu poate achiziționa servicii juridice de consultanță, asistență sau de reprezentanță.

Reclamanta, prin avocat ales, solicită în primul rând încuviințarea probei cu înscrisuri în ceea ce privește această excepție. Depune la dosarul cauzei hotărârea Consiliului General al Municipiului București din 31.01.2024 privind aprobarea serviciilor de consultanță, asistență și reprezentare juridică de specialitate de către STB emisă de Consiliul General al Municipiului București sub nr. 24/25.01.2024, referatul de aprobare, precum și raportul de specialitate dat de către Primarul General al Municipiului București, decizia nr. 144/24.10.2024 a Consiliului de Administrație al STB prin care s-a împuternicit directorul general să achiziționeze aceste servicii de asistență juridică și reprezentanță pentru dosarele având ca obiect litigii de muncă și decizia 170/23.12.2024 a Consiliului de Administrație prin care s-a aproba mandatarea directorului pentru a semna contractul de asistență juridică. Prin urmare, există inclusiv decizie a Consiliului de Administrație a STB, prin care s-a aprobat contractarea societății sale, dincolo de hotărârile Primarului General și a Consiliului General al Municipiului București, prin care s-a încuviințat încheierea acestor contracte privind serviciile de consultanță, ca atare solicită respingerea excepției ca vădit nefondată.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, solicită să i se comunice și acestuia un exemplar al acestor înscrisuri, apreciind că era necesar să i se comunice anterior pentru a putea formula concluzii raportat la acestea.

Reclamanta, prin avocat ales, arată că nu deține înscrisurile în exemplare suficiente și pentru comunicare, însă înmânează pârâților prezenți spre studiu, cu acordul instanței, exemplarul înscrisurilor pe care urmează să îl depună la dosar.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, atâta timp cât nu a luat cunoștință de înscrisurile depuse la acest termen de către reclamantă, înțelege să susțină excepția astfel cum a fost formulată de pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a excepției.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, arată de asemenea că era util ca aceste înscrisuri să fie depuse anterior, motiv pentru care lasă la aprecierea instanței.

Instanța învederează părților, prin reprezentanți, faptul că urmează a se pronunța pe cale de încheiere asupra excepției lipsei calității de reprezentant invocată de către pârâții Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel, prin Sindicatul Liber din STB în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, astfel că au posibilitatea de a depune concluzii scrise raportat la această excepție până la publicarea încheierii de ședință.

Instanța pune în discuție excepția nulității invocată de către pârâții Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel, prin Sindicatul Liber din STB în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției nulității cererii de chemare în judecată motivat de faptul că lipsește arătarea motivelor de fapt.

Reclamanta, prin avocat ales, solicită respingerea cererii de constatare a nulității cererii de chemare în judecată. Precizează că încă de la început cererea de chemare în judecată este amplu motivată, prin invocarea atât a elementelor de fapt cât și a dispozițiilor de drept pe care înțelege să își întemeieze acțiunea. De altfel, prin precizările pe care le-a formulat, consideră că a indicat în concret pentru fiecare angajat în parte, participant la greva declarată ca fiind ilegală, data la care a lipsit de la locul de muncă, traseul pe care acesta îl urma, numărul de kilometri neparcuși și prejudiciul calculat pentru fiecare în parte. Pentru aceste motive consideră că instanța la acest moment este investită cu un obiect și sunt stabilite clar

limitele în care aceasta poate judeca. Motiv pentru care noi solicităm să se respingă excepția ca fiind în mod vădit nefondată.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a excepției.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, arată că în opinia sa etapa regularizării cererii de chemare în judecată a fost epuizată. Consideră că la acest moment, se poate discuta exclusiv sub aspectul admisibilității cererii, nu neapărat sub aspectul nulității conform art. 200 Cod Procedură Civilă, astfel că lasă la aprecierea instanței pronunțarea asupra acestei excepții.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a excepției.

Instanța, fără a stabili neapărat o ordine și dat fiind că excepția inadmisibilității de regăsește în toate întâmpinările depuse la dosarul cauzei, dar motivele de fapt și de drept sunt diferite, *pune mai întâi în discuție, raportat la așezarea părților în sala de judecată, excepția inadmisibilității invocată de către pârâta Serghe Ioana prin întâmpinare și acordă cuvântul asupra acesteia.*

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, arată că, conform prevederilor art. 201 alin. 2 din Legea nr. 62/2011, în vigoare la momentul respectivului protest, reclamanta poate formula o acțiune de chemare în judecată a organizatorilor grevei și a angajaților participanți la greva declarată ilegală. Ori așa cum se vede prin prevederile legale, nu este o opțiune a reclamantei de a alege între organizatori sau participanți ci trebuie chemați toți prin aceeași cerere de chemare în judecată. În speța de față, după cum se poate observa, este chemată în judecată doar o parte a angajaților, ca atare considerată este inadmisibilă cererea de chemare în judecată.

Reclamanta, prin avocat ales, solicită respingerea excepției inadmisibilității invocată de către pârâta **Serghe Ioana** ca fiind vădit nefondată, având în vedere următoarele considerențe. În primul rând solicită să se constate că dispozițiile art. 201 alin. 2 din Legea nr. 62/2011, sunt foarte clare în sensul că pot avea calitate procesuală pasivă în cauză atât organizatorul grevei cât și angajații. Din punctul său de vedere, nu este vorba de o coparticipare procesuală obligatorie. Pe de altă parte, arată că sunt chemați în judecată toți angajații societății STB care au participat la greva declarată ca fiind ilegală, care au calitatea de conducători, fie că erau la acel moment conducător șofer de autobuz, vatman, adică conductor de tramvai sau de troleibuz.

Rățiunea pentru care s-au constituit mai multe dosare, această împrejurare de fapt, a intervenit în primul rând în urma consultării de către societatea sa de avocați și la care a participat și aceasta personal, cu președintele chiar acestei secții, tocmai pentru a nu bloca activitatea instanței, pentru a nu constitui un singur dosar, cu un număr foarte, foarte mare de părți. Arată că decizia de a împărți dosarul a aparținut președintelui secției.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, solicită să se consemneze aceste aspecte.

Instanța învederează părților că ședința se înregistrează și se și consemnează toate susținerile părților de către grefierul de ședință.

Reclamanta, prin avocat ales, arată că nu este nimic nelegal. Arată că există instituția conectării cauzei dacă dorim să avem un singur dosar. Arată că nu o împiedică nimic să ceară o audiență atunci când dorește să dea în judecată 1338 de persoane, din punct de vedere organizatoric să nu blocheze activitatea instanței și a întregului tribunal.

Instanța solicită părților să nu își mai adreseze întrebări directe, orice întrebare doresc a fi adresată părții adverse este necesar a fi adresată prin intermediul instanței. De asemenea, le învederează părților faptul că era vorba despre o gestionare a modalității în care se administrează dosarele astfel că nu vede care este problema în aspectele relatate de către reclamantă.

Reclamanta, prin avocat ales, având cuvântul în continuare asupra excepției inadmisibilității invocată de către pârâta **Serghe Ioana**, arată că în cauză operează și principiul disponibilității. Arată că s-a invocat printre altele că participanții la grevă ar fi într-un număr

mult mai mare decât cei 1.338 de pârâți chemați în judecată astfel că dorește să sublinieze faptul că STB-ul, în virtutea principiului disponibilității, are dreptul să cheme pe de-o parte în judecată doar acei angajați pe care îi dorește, iar pe de altă parte, foarte important, doar acei angajați care au creat un prejudiciu. Prin urmare, arată că nu există o coparticipare procesuală obligatorie, astfel că, raportat la ceea ce a susținut doamna avocat în sensul că trebuia să cheme și sindicatul din dosarul unde nu este aceasta avocatul și nu cunoaște obiectul acelui dosar la care colega sa a făcut referire, chiar dacă e promovat de reclamantă, consideră că motivele în susținerea acestei excepții sunt nefondate.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, arată că inadmisibilitatea în varianta invocată de către colega sa care viza coparticiparea procesuală, vizează mai degrabă petiții doi privind răspunderea contractuală. Dar excepția inadmisibilității pe care acesta a invocat-o vizează capătul principal de cerere și în virtutea principiului disponibilității la care a apelat chiar partea reclamantă, aceasta a înțeles să investească instanța cu acțiune în principal în răspundere civilă delictuală și acest principal dă un efect cererii de chemare în judecată, pentru că reclamanta a avut inițiativa inițierii acestui demers, a avut posibilitatea anterior investirii să stabilească care este temeiul de drept al acțiunii, civil contractual ori civil delictual. Reclamanta a avut posibilitatea și obligația să indice temeiul de drept. Nu poate lăsa reclamanta la alegerea instanței temeiul de drept aplicabil, ci în virtutea aceluiași principiu al disponibilității are posibilitatea să aleagă între cele două în funcție de situația care este considerată mai favorabilă.

Instanța învederează avocatului ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, faptul că susținerile sale nu au legătură cu excepția inadmisibilității în forma invocată de către pârâta Serghe Ioana.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, arată că a crezut că i s-a acordat cuvântul asupra excepției formulate de acesta. Formulează concluzii de admitere a excepției invocate de către pârâta Serghe Ioana.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, arată raportat la excepția invocată de către pârâta Serghe Ioana faptul a invocat cu caracter similar excepții lipsei coparticipării procesuale obligatorii și în acest sens, atât pentru susținerea excepției sale cât și pentru susținerea și concluziile de admitere a excepției invocate de către colega sa, arată că acesta a solicitat să se încuviințeze proba cu înscrisuri, iar în cadrul acestei probe să i se pună în vedere reclamantei să depună la dosarul cauzei un tabel cu toți salariații participanți la forma de protest din perioada 20-25 ianuarie, care să cuprindă atât salariații sancționați, cât și salariații pentru care s-a dispus măsura clasării, precum și salariații participanți pentru care nu s-a întreprins niciun demers disciplinar de către reclamantă. În primul rând, noi solicită să se încuviințeze această probă cu înscrisuri, în al doilea rând solicită unirea acestei excepții cu fondul cauzei, iar în al treilea rând solicită admiterea acestei excepții având în vedere înscrisurile aflate la dosarul cauzei și de asemenea și recunoașterea reclamantei în sensul că au fost chemați în judecată doar 1.338 de salariați în condițiile în care, prin hotărârea judecătorească, prin care greva a fost declarată ilegală, s-a reținut cu putere de lucru judecat faptul că, cel puțin toți conducătorii de vehicul au sistat activitatea, la momentul respectiv fiind peste 4.000 de conducători de vehicul. Drept urmare, consideră că, așa cum a învederat și colega sa, atât în ceea ce privește capătul principal de cerere, cât și în ceea ce privește capătul subsidiar de cerere, se impunea chemarea în judecată a tuturor participanților și a organizatorului, tocmai pentru a stabili regulile atât în ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, cât și în ceea ce privește capătul subsidiar de cerere, tocmai pentru a se putea stabili prejudiciul pentru fiecare în parte, pentru a se putea stabili contribuția fiecăruia, pentru ca astfel o să se ajungă la niște soluții de genul: o soluție de admitere, restul de respingere, urmând ca 11 persoane urmează să răspundă solidar pentru 18 milioane de lei, ceilalți să nu

răspundă, regulile de la răspunderea civilă delictuală, regulile de solidaritate, să nu mai poată fi operabile.

Pârâții **Seremet Gheorghe** și **Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a excepției inadmisibilității formulate de reclamanta **Serghe Ioana**.

Instanța pune în discuție excepția inadmisibilității invocată de către pârâții *Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel, pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.*

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, reia cele arătate în anterior în sensul că reclamanta a avut posibilitatea să se investească instanța și a ales. Modul în care a ales e obligatoriu pentru pârâți, iar prin efectul principiului disponibilității a dat prevalență răspunderii civile delictuale în detrimentul răspunderii civile contractuale. De aceea a spus că una e principală și alta e subsidiară. În momentul în care se investește instanța, nu se poate să-i dai acesteia de ales întrucât conform art. 1350 alin. 3 Cod Civil „dacă prin lege nu se prevede altfel, niciuna dintre părți nu poate înlătura aplicarea regulilor răspunderii contractuale pentru a opta în favoarea unor reguli care ar fi mai favorabile”. Regula mai favorabilă s-a vorbit aici este cea a răspunderii delictuale deoarece atât în privința sarcinii probei, cât și în privința întinderii și modalității de evaluare a prejudiciului. Arată că solidaritatea se poate regăsi doar în varianta răspunderii civile delictuale. Sub aspectul culpei, pârâții ar răspunde pentru culpa cea mai simplă, iar sub aspectul evaluării daunelor, reclamanta a fi ținută doar să afirme un prejudiciu, pentru că fapta juridică ilicită prevăzută astăzi de lege ar conduce la acoperirea acestei prejudiciu. Prin urmare solicită să se aprecieze că există un singur capăt de cerere, cel al răspunderii civile delictuale, la care a ales reclamanta să apeleze. Astfel, având în vedere că, între organizatorii pe de-o parte și participanții la grevă pe de-altă parte, chiar dacă Legea nr. 62/2011 folosește particula „și”, există diferențe unanim acceptate, atât de practică, cât și de doctrină, cât și de legislație. Unii răspund cvasi delictual, și aici se vorbește despre organizatori, de aceea spunea că nu există o legătură directă între organizare și participare, iar ceilalți participanți răspund eminent și exclusiv doar contractual. Argumentul pentru care se solicită să se dea prevalență răspunderii civile delictuale în detrimentul celei contractuale, derivă doar dintr-o modalitate proprie de interpretare a legii nr. 62/2011, doar venită din perspectiva reclamantei, respectiv suspendarea contractelor individuale de muncă pe durata participării la forme de proces.

Precizează că reclamanta arată că odată ce sunt suspendate contractele individuale de muncă raportul contractual lipsește și că singurul remediu pe care îl are la dispoziție este cel al răspunderii civile delictuale. Arată că deși este frumos argumentul, este contrar legii. Suspendarea derivă din modalitatea de interpretare a articolului 95 din Codul Muncii respectiv faptul că nu se poate sancționa salariatul cât timp acesta participă la o formă de protest. De altfel, raportat la prevederile art. 196 alin. 1 din Legea nr. 62/2011, care spune că atâta timp participarea la grevă legală, nu poate fi sancționat pentru încălcarea atribuțiilor de serviciu. Interpretând *per a contrario*, dacă greva se consideră ca fiind ilegală, poate fi sancționat, dar în temeiul căror obligații dacă nu cele de serviciu, care se regăsesc bineînțeles în contractul individual de muncă. Care este temeiul răspunderii civile, patrimoniale, în momentul în care se îndreaptă împotriva salariatului dacă nu codul muncii art. 254-255 și raportul de muncă. Consideră că nu poate să se dea prevalență unei solidarități între 10.300 de oameni, dând în judecată exclusiv 11 salariați.

Cuantificarea, modul de cuantificare al prejudiciului, exclusiv pe răspundere civilă delictuală, așa cum se arată în precizări, a fost stabilită unilateral, nu prin referire la art. 255 Codul Muncii, respectiv aportul efectiv la realizarea și producerea prejudiciului, ci printr-o defalcare matematică, după o formulă matematică, a modalității în care fiecare dintre salariați a adus aportul, dar doar matematic cât trebuia să realizeze în sarcina angajatorului. Ori tot în răspunderea în răspundere delictuală se regăsesc. Chiar dacă precizarea vine și subliniază în continuare, în sensul că reclamanta vrea și delictual și contractual, numai dacă instanța, spune

că delictualul este inadmisibil. Consideră că reclamanta a avut posibilitatea să aleagă între cele două. Arată că pe tărâm contractual sarcina probei este diferită. În momentul în care se vine și se investește instanța, trebuie făcute bine temele și investește instanța cu o acțiune cu care să se meargă până la capăt, nu să se lase instanța să aleagă. Ca atare, consideră că capătul principal de cerere este doar unul, atragerea răspunderii civile delictuale deoarece chiar și în ședință s-a spus că în temeiul principiului disponibilității pe criterii de organizare, e adevărat, că s-a ales să se investească instanța cu o acțiune în răspundere patrimonială a 11 salariați și să se ceară instanței să dea efect solidarității pasive pentru ca cei 11 salariați să răspundă în solidar împreună cu toți ceilalți care au participat pentru întregul prejudiciu. Arată că astfel cum a formulată este în totul inadmisibilă în lipsa unor precizări pe art. 204 sau sub altă formă. Solicită să se admită această excepție având în vedere principiul disponibilității în temeiul căruia reclamanta a înțeles să investească instanța. Arată că reclamanta urmărește o hotărâre judecătorească care să îi dea dreptate pentru 11 salariați pentru a putea recupera întregul prejudiciu. Prin urmare consideră că se află în fața unei acțiuni informative la acest moment și că tocmai de aceea a solicitat prorogarea cumva a discutării cererii de suspendare

Instanța îi acordă cuvântul avocatului pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, și asupra excepției inadmisibilității acțiunii în răspundere patrimonială invocată tot de către aceștia pe calea întâmpinării.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, arată că cererea a structurat-o în varianta de consorțiu procesual pasiv. Deoarece dispozițiile art. 254 stabilesc că salariații răspund conform normelor și principiilor răspunderii civile delictuale și în momentul în care nu se poate stabili în concret aportul fiecărui salariat la producerea prejudiciului, prejudiciul produs se raportează la aportul fiecărui salariat în parte, respectiv salariul mediu de încadrare până la ultimul inventar pe de altă parte. Prin urmare, există o ipoteză în cererea de chemare în judecată și aici face apel la probatoriul prevăzut de Codul procedură civilă și anume „fapta notorie”. Există astfel două hotărâri cunoscute de către toată lumea și care spun că întreruperea activității a fost integrală și totală: atât personalul ce conduce mijloacele de transport, 4000 de oameni, cât și personalul auxiliar. Cel puțin 10.000 de oameni au fost sancționați pentru acea participare și foarte multe dintre sancțiuni au fost modificate. Litisconsorțiul procesual pasiv pe răspundere civilă contractuală obligă reclamanta să se îndrepte împotriva persoanelor culpabile. Nu dă de ales reclamantei împotriva cui alege să se îndrepte atâta vreme cât întregul prejudiciu s-a raportat la întreaga activitate a societății și nu la activitatea unor salariați, pe întreaga perioadă.

Consideră că reclamanta avea la îndemână să cuantifice pe de-o parte reținerile din salariu cu titlu de prejudiciu pentru că cele mai mult litigii asta au avut ca obiect, respectiv reducerea salariului cu 10% pe trei luni, sumă ce a acoperit prejudiciul, să stabilească care dintre salariați au fost sancționați și să îi dea pe toți în judecată deoarece se vorbește despre ipoteza în care s-a stabilit cu titlu definitiv o culpă, respectiv acel element din Legea nr. 62/2011. Cât timp se folosește de participarea la forma de protest, consideră că nu are cum să se prevaleze reclamanta de solidaritate pentru a o fractura în mai multe dosare invocând buna administrare a cauzelor. Menționează că a fost de partea reclamantei și a investit pe rolul acestei instanțe acțiuni cu nu mai puțin de 3000 de salariați, nu la unison, și că a vorbit cu grefierul șef deoarece Serviciul Registratură s-a blocat, însă le-a formulat deodată. Arată că situația este diferită întrucât a avut inițiativa și mandatul punctual de la fiecare și de asemenea este diferită, deoarece reclamanta se îndreaptă împotriva salariaților în temeiul Legii nr. 62/2011 care spune „participanții”, nu unii participanți, nu cei sancționați desfacerea contractului sau cu avertisment, etc. De altfel, apreciază că, criteriul după care au fost aleși pârâții este foarte apropiat de criteriul de apartenență sindicală, care este foarte apropiat de un criteriu avut în vedere de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Menționează că nu se regăsește în ipoteza aceasta și solicită instanței să nu dea eficiență acestui demers. Cât timp reclamanta alege să investească instanța cu o cerere de chemare în judecată,

consideră că este necesar ca aceasta „să-și facă tema” și să se îndrepte așa cum prevede legea, în răspundere contractuală împotriva tuturor acelor pe care îi consideră ca fiind culpabili. Legea îi pune în aceeași categorie: toți participanții și toți organizatorii. Nu poate să aleagă între ei deoarece se prevalează de același prejudiciu. Atâta timp cât reclamanta nu poate să determine în ce măsură un salariat a participat la forma de protest și nu a produs un prejudiciu, înseamnă că toți au produs un prejudiciu raportat la aceeași formulă de calcul care nu este cea avută în vedere printr-o formulă matematică, ci este cea prevăzută de lege.

Reclamanta, prin avocat ales, arată că aceasta a investit instanța cu un capăt de cerere principal, pe răspundere civilă delictuală și unul subsidiar. Atâta vreme cât nu a înțeles să își modifice cererea de chemare în judecată nu poate instanța să considere că este investită doar cu capătul principal și cumva să se facă abstracție totală de capătul subsidiar de cerere. În opinia sa sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale și că nu este singură în această opinie deoarece și Curte de Apel prin anumite hotărâri a îmbrățișat aceeași opinie. Arată că nici nu se ajunge să se vorbească de forma de răspundere caracterizată de solidaritate sau de răspundere patrimonială, ci trebuie să se înceapă cu începutul, respectiv să se constate și să se încadreze din punct de vedere juridic, în concret, în temeiul legal, fapta săvârșită de salariat: dacă aceasta se încadrează în temeiul răspunderii civile delictuale sau în temeiul răspunderii civile contractuale. Arată că de mai multe ori, și în acțiune și în precizările pe care le-a formulat, a subliniat următorul fapt, respectiv că încetarea lucrului nu s-a datorat din punctul său de vedere ca urmare a încălcării obligațiilor de serviciu, ci ca încălcare a dispozițiilor legale care reglementează organizarea și participarea la o grevă. Organizarea și participarea la o grevă reprezintă un drept chiar constituțional. Dacă se desfășoară în condiții de legalitate, nu este absolut nicio problemă. Atunci când sunt nerespectate, nesocotite și încălcate obligațiile de organizare și participare, în aceasta constă fapta ilicită și de aici rezultă răspunderea civilă delictuală. Deoarece la vremea respectivă, pentru că a existat textul într-o altă formă față de reglementarea actuală, contractul de muncă era suspendat. Ori cel puțin până la momentul la care greva este declarată ilegală, ea este prezumată a fi legală. Prin urmare raporturile de muncă erau suspendate. Apreciază că se poate discuta de o răspundere civilă contractuală personală patrimonială salariaților, decât dacă s-ar aprecia că este inadmisibilă răspunderea civilă delictuală. Și atunci înseamnă că fapta lor, aceea de a întrerupe lucrul, reprezintă încălcarea obligațiilor de serviciu. N-are nicio relevanță aici solidaritatea sau faptul că răspund în temeiul art. 254-255, după cum nu are nicio legătură nici confuzia pe care o facea mai devreme colegul să între faptul că împotriva unor salariați au fost aplicate niște sancțiuni disciplinare, multe din ele modificate de instanță, constând în aceea că s-a redus salariul pentru salariat cu 10% sau alt procent. Arată că aceea reprezintă o sancțiune de dreptul muncii, care nu poate echivala în nicio circumstanță cu acoperirea prejudiciului. Apreciază că sunt două chestiuni complet diferite, indiferent dacă se discută despre acoperirea prejudiciului în temeiul răspunderii civile delictuale sau în temeiul răspunderii civile contractuale.

Arată că motivul pentru care are posibilitatea să aleagă pe cine dă în judecată și pe cine nu, se datorează faptului că nu contează dacă are un milion de participanți la grevă, dacă nu toți participanții la grevă i-au produs un prejudiciu. Iar cei care i-au produs în concret un prejudiciu sunt șoferii, pentru că aceasta a dat în judecată șoferii, nu a dat în judecată mecanicii sau personalul administrativ, pentru că aceia nu i-au produs în concret un prejudiciu, ci șoferii prin neieșirea în traseu. De pe urma lor a pierdut abonamentele, de pe urma lor a fost obligată la plata penalităților, contractul pe care îl avea cu Euromedia de publicitate prin neieșirea în traseu șamd.. Arată că aceasta putea foarte bine să formuleze două acțiuni diferite: un dosar care să aibă ca obiect răspundere civilă delictuală și un altul separat, fără să fie formulate în cadrul aceleiași acțiuni. Poate că se suspenda unul dintre ele până la soluționarea celuilalt, dar nu îi este interzis să formulez un capăt de cerere principal și unul subsidiar. În contextul în care arată că știe că practica tribunalului în mare sa majoritate este în sensul că apreciază că este o acțiune de natura răspunderii civile contractuale, personale, patrimoniale a salariaților, Însă după cum spunea, Curtea de Apel București consideră că, așa

cum a considerat și referitor la greva de la Pașcani, că este o răspundere civilă delictuală. Prin urmare, este dreptul său și că din punctul său de vedere niciuna dintre aceste două excepții nu poate fi soluționată în acest moment. Solicită unirea acestora cu fondul pentru că abia la final, în urma administrării probatoriului, va putea califica sau îmbrățișa punctul său de vedere astfel cum l-a precizat în acțiunea introductivă și în precizările formulate. Pentru aceste motive, solicită în principal să se unească excepțiile cu fondul cauzei până la cercetarea procesului, pentru că este necesară administrarea de probe în acest sens și într-un final solicită respingerea excepției inadmisibilității acțiunii în răspundere civilă delictuală ca fiind nefondată. Consideră că este evident că într-un final nu se poate admite o acțiune și în baza unui temei și a celuilalt și că acest capăt de cerere subsidiar poate fi soluționat doar în măsura în care se respinge primul capăt de cerere. Consideră că este evident că ele nu pot coexista, nici nu a susținut contrariul. Din punctul său de vedere are prioritate răspunderea civilă delictuală nu pentru că ar avea condiții mai favorabile, ci pentru că trebuie să se plece de la fapta concretă săvârșită de salariat.

Pârâțul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a excepției inadmisibilității formulată de către pârâții **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**. Din punctul său de vedere se impune a se tranșa problema în sensul ce cale trebuia urmată: răspunderea civilă delictuală sau răspunderea contractuală. În acest sens, dispozițiile art. 1350 alin. 3 Cod Civil sunt clare în sensul în care se indică că niciuna dintre părți nu poate înlătura aplicarea regulilor răspunderii contractuale pentru a opta în favoarea altor reguli mai favorabile. Așa cum s-a tranșat și în practica judiciară, răspunderea salariatului față de angajator nu poate fi decât una contractuală, cu excepția situației în care fapta constituie infracțiune. În ceea ce privește partea referitoare la excepția inadmisibilității privind răspunderea contractuală, în acest sens aceasta am invocat excepția lipsei coparticipării procesuale pasive și că practic se suprapun aceste excepții. Solicită să se aibă în vedere apărările reclamantei care a spus că înțelege să cheme în judecată toți șoferii. A chemat în judecată și a recunoscut 1.338 de conducători de vehicul și nu numărul de conducători de vehicul care exista la momentul respectiv, așa cum a spus și colegul său, peste 4.000 de șoferi și cum s-a reținut și în hotărârea judecătorească prin care greva a fost declarată ilegală.

Pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a excepției inadmisibilității invocată de către pârâții **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, solicită să se observe că atât prin precizările depuse de către reclamantă cât și în concluziile acesteia, lasă la aprecierea instanței să opteze între cele două capete de cerere, neavând nici un fel de încredere în capătul doi de cerere formulat. De asemenea, arată că nu este de acord cu ipoteza doamnei avocat în sensul că doar șoferii trebuie să răspundă. Arată că în procedura desfășurării activității în cadrul STB, un șofer nu se duce la serviciu, se urcă în mașină și pleacă cu ea pe traseu, ci trebuie să îndeplinească anumite formalități anterioare. Ca atare este întemeiată excepția inadmisibilității formulată de către pârâții anterior menționați.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, în replică la susținerile reclamantei, arată că temeiul pentru analiza răspunderii civile delictuale este invocat de către reclamantă ca fiind art. 49 Codul Muncii, respectiv că suspendarea contractului are ca efect neplata salariului și neprestarea muncii. Precizează că a arătat reclamanta că vorbește de fapt despre fapta ilicită și că ea a ales să se îndrepte împotriva salariaților care se fac vinovați. Arată că reclamanta are la îndemână lista tuturor salariaților sancționați pentru această faptă și prin urmare cadrul procesual pasiv se putea stabili foarte clar de la bun început. Menționează că felul în care se va pronunța instanța în acest dosar cu 11 pârâți, va fi punct de reper pentru următoarele soluții. Învederează instanței faptul că are posibilitatea disjungerii capătului doi de cerere și formarea unui nou dosar pentru o soluționare mai facilă a cauzei.

Instanța pune în discuție excepția inadmisibilității invocată de către pârâtul Amurărițe Gheorghe pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâtul Amurărițe Gheorghe, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a acestei excepții prin raportare la cele învederate anterior respectiv faptul că reclamanta avea la îndemână calea răspunderii civile contractuale și nu a răspunderii civile delictuale.

Reclamanta, prin avocat ales, reiterează concluziile de respingere a excepției inadmisibilității. Arată că dispozițiile art. 201 alin. 2 din Legea nr. 62/2011 sunt dispoziții prevăzute într-o lege specială care derogă de la dispozițiile de drept comun și nu pot fi coroborate decât cu răspunderea civilă delictuală.

Pârâta Serghe Ioana, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a acestei excepții.

Avocatul ales al pârâților Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel, formulează concluzii de admitere a acestei excepții.

Pârâții Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a acestei excepții.

Instanța pune în discuție excepția autorității de lucru judecat invocată de către pârâta Serghe Ioana pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâta Serghe Ioana, prin avocat ales, solicită admiterea excepției raportat la hotărârile depuse de către reclamantă la dosarul cauzei în care s-a constatat că forma de protest nu a fost legală. Consideră că reclamanta trebuie să indice de ce la momentul formulării cererilor în 2022 a susținut culpa sindicatului majoritar, iar în anul 2025 solicită să se constate o culpă doar a angajaților. Consideră că și reclamanta a solicitat admiterea acestei excepții prin acțiunea formulată în sensul să se constate că prin hotărârile anterioare s-a stabilit faptul că sindicatul majoritar a organizat respectivul protest.

Reclamanta, prin avocat ales, solicită în primul rând să se constate că nu este vorba despre o excepție a autorității de lucru judecat care implică tripla identitate, ci în realitate este vorba despre o putere de lucru judecat, dar aceasta operează doar cu privire la anumite aspecte. Precizează că a indicat în acțiune faptul că conflictul a fost declanșat de către organizația sindicală la pagina 2, paragraful doi, preluând din hotărârea Tribunalului București, dosarul nr. 1349/3/2022 având ca obiect acțiune în constatarea nelegalității grevei. Arată că această sintagmă, în sensul că a fost declanșat conflictul de către organizația sindicală, aparține conflictului din apel exprimat prin decizia nr. 1214/25.02.2022 pronunțată de CAB. Arată că la acel moment nu a existat un obiect al stabilirii culpei sau nu, ci s-a verificat îndeplinirea condițiilor prevăzute de norma legală, respectiv dacă acea formă de protest îndeplinește sau nu condițiile de grevă și dacă aceasta este desfășurată în condiții de legalitate. Prin urmare, nu are nimic de-a face cu existența faptei licite despre care se discută în speță, cu existența prejudiciului și necesitatea reclamantei de a-și acoperi acest prejudiciu. Pentru că, în mod evident, dacă s-a întrerupt lucrul pe o perioadă de 5 zile, este evident că STB a suferit un prejudiciu și cineva trebuie să-l acopere. Pentru aceste motive, arată că nu este o adevărată excepție a autorității de lucru judecat astfel că solicită respingerea acesteia.

Pârâta Serghe Ioana, prin avocat ales, în replică, arată că este evident că a fost chemat în judecată sindicatul reprezentativ, nu altcineva. Prin susținerile pe care le-a făcut în cadrul cererii respective, s-a susținut că sindicatul reprezentativ este cel care a demarat această formă de protest.

Avocatul ales al pârâților Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel, arată că nu există triplă identitate la acest moment și că tot ce se constată prin hotărârile respective este o existență a unei forme de protest la nivel general în acea perioadă. Modul în care instanța a dat dezlegare acestei excepții continuă concluzia sa, în sensul că nu se poate vorbi despre o veritabilă excepție în ceea ce privește persoana care a organizat greva. Ceea ce spune instanța e că în conformitate cu prevederile Legii nr. 62/2011, calitate procesuală pasivă în temeiul legii o are doar sindicatul reprezentativ. Prin urmare calitatea procesuală pasivă este dată de lege, la nivelul

STB existând un sindicat reprezentativ și mai multe sindicate minoritare. Arată că nu s-a stabilit prin acea hotărâre că sindicatul ar fi avut calitatea de organizator al formei de protest și că prin urmare nu se poate stabili decât că a avut loc o formă de protest de notorietate.

Pârâtul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a acestei excepții.

Pârâții **Seremet Gheorghe** și **Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a acestei excepții.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către pârâta Serghe Ioana pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a acestei excepții. Solicită să se observe faptul că din aceasta nu a fost parte în niciuna dintre cauzele invocate în cadrul excepției autorității de lucru judecat.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către pârâții Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.

Avocatul ales al pârâților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, solicită unirea cu fondul cauzei a acestei excepții.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către pârâtul Amurărițe Gheorghe pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâtul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere atât a excepțiilor formulate de către ceilalți pârâți cât și a excepției lipsei calității procesuale pasive invocată de către aceste având în vedere dispozițiile art. 187 din Legea nr. 62/2011, dispoziții care prevăd că grevele se organizează de către sindicatul reprezentativ sau după caz de reprezentanții angajaților care vor stabili și durata acestora. În acest sens, așa cum s-a reținut și în practica judiciară, nu încetarea activității în sine este cea care atrage răspunderea angajaților, ci nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea grevei, iar în speță această obligație incumbe sindicatului reprezentativ. Depune la dosarul cauzei înscrisuri, respectiv hotărârea pronunțată în dosarul 25721/3/2021, care atestă că la momentul 2023 reclamanta a apreciat că singurul vinovat de producerea pretinsului prejudiciu este sindicatul reprezentativ.

Reclamanta, prin avocat ales, solicită respingerea excepțiilor ca nefondate având în vedere că în realitate există identitate între părțile chemate în judecată și subiectele de drept litigios, respectiv solicită să se constate că dacă se raportează la răspundere civilă delictuală întemeiată pe dispozițiile art. 201 alin. 2, au calitate procesuală pasivă și angajații participanți la grevă. Prin urmare se cer a fi îndeplinite două condiții: să aibă calitatea de angajați și să fi participat la grevă. Consideră că nu se impune unirea acestei excepții cu fondul întrucât trebuie să aibă calitate procesuală doar în aparență, chestiunile de fond, temeinicia sau nu urmând a fi analizată ulterior. Aceleași condiții se impun și în cadrul răspunderii civile contractuale.

Pârâții **Seremet Gheorghe** și **Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a excepțiilor lipsei calității procesuale pasive.

Instanța pune în discuție excepția coparticipării procesuale pasive invocată de către pârâtul Amurărițe Gheorghe pe calea întâmpinării și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâtul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a acestei excepții, arătând că a pus deja concluzii pe această excepție la momentul la care a formulat concluzii pe excepția inadmisibilității. Arată că dacă se limitează să cheme în judecată practic doar 11 pârâți din cei peste 4.000, se ajunge la încălcarea dispozițiilor art. 1383 Cod Civil, articol face trimitere la raporturile dintre debitori și între cei care răspund solidar, sarcina reparației se împarte proporțional în măsura în care fiecare a participat la cauzarea prejudiciului, ori potrivit cu intenția sau gravitatea culpei fiecăruia. Ori, dacă nu

sunt chemați în judecată toți cei care au produs pretinsul prejudiciu, nu se poate să se respecte dispozițiile legale anterior învederate, iar în ceea ce privește capătul subsidiar de cerere, la fel solicită să se aibă în vedere dispozițiile articolului 255 din Codul Muncii, dispoziții care fac trimitere la faptul că cuantumul răspunderii fiecăruia se stabilește în raport cu măsura în care a contribuit la producerea ei.

De asemenea trebuie chemați în judecată toți, pentru a se putea stabili această contribuție și după cum învedera încă de la început, dacă există 27 de dosare iar soluțiile vor fi diferite, se va ajunge ca 11 persoane să suporte un prejudiciu de peste 18 milioane de lei, în condițiile în care chiar reclamanta recunoaște și susține că ar fi fost produs de cel puțin 1.338 de salariați, așa cum a învederat în cererea de chemare în judecată

Reclamanta, prin avocat ales, arată că aportul efectiv al părților la calcularea prejudiciului poate fi calculat independent de numărul persoanelor chemate în judecată sau nu, pentru că dacă se discută de dispozițiile art. 255 pe care le-a invocat colega sa, atunci se va raporta și analiza în concret situația aceluși pârât, în ce a constatat, în ce măsura a contribuit și cu cât a contribuit la crearea prejudiciului total. Prin urmare, nu trebuie să se calculeze prejudiciul pentru ceilalți, în speță fiind relevanți doar acești 11 pârâți cu privire la care se va analiza existența faptei ilicite de către fiecare. Solidaritatea este o consecință care apare abia la final, dar fără să conteze forma de răspundere, oricum va trebui analizat la fiecare în parte îndeplinirea aceluiași condiții.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a excepției invocate de către pârâtul Amurărițe Gheorghe. Arată că nu se poate să stabilească o instanță cât au contribuit 11 persoane în condițiile în care și alte părți au contribuția lor legată de situația celor 11 persoane.

Avocatul ales al părților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, formulează concluzii de admitere a excepției invocate de către pârâtul Amurărițe Gheorghe.

Pârâții **Seremet Gheorghe și Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a excepției invocate de către pârâtul Amurărițe Gheorghe.

Instanța pune în discuție cererea de suspendare a judecării formulate de către pârâtul Amurărițe Gheorghe până la soluționarea dosarului nr. 44693/3/2024 și acordă cuvântul asupra acesteia.

Pârâtul **Amurărițe Gheorghe**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a cererii astfel cum a fost formulată. Arată că dezlegarea prezentei cauze depinde în tot de soluția ce se va da în dosarul indicat de acesta. Apreciază că nu se poate obține pretinsul prejudiciu de mai multe ori. Depune la dosarul cauzei dovada achitării onorariului avocațial.

Reclamanta, prin avocat ales, solicită respingerea cererii de suspendare a judecării până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 44693/3/2024. Reia concluziile potrivit cărora potrivit art. 201 alin. 2 din Legea nr. 62/2011 răspunde atât organizatorul cât și angajații participanți. Faptul că există o cerere de chemare în judecată formulată împotriva organizatorului, nu exclude răspunderea, fie ea delictuală sau patrimonială a angajaților participanți. Dimpotrivă, reprezintă un argument suplimentar în opinia sa faptul că nu este vorba despre a solicita de mai multe ori același prejudiciu și că nu contează câte hotărâri judecătorești ar exista, dacă se admite cererea pe răspundere civilă delictuală, aceștia vor răspunde în condiții de solidaritate. Potrivit art. 1083 vor avea posibilitatea să se regleze între ei debitorii. Pentru aceste motive, solicită respingerea cererii, soluționarea prezentei cauze nu depinde nici măcar în parte de soluționarea unei cauze similare.

Pârâta **Serghe Ioana**, prin avocat ales, formulează concluzii de admitere a cererii de suspendare. Solicită să se observe că are același obiect dosarul raportat la care se solicită suspendarea.

Avocatul ales al părților **Pupăză Marian, Turturica Aurelian, Botea Marian, Radu Ștefan, Budeanu Bogdan și Patras Daniel**, solicită respingerea cererii de suspendare formulată de către pârâtul Amurărițe Gheorghe. Arată că temeiul de drept al acțiunilor este într-adevăr același, însă art. 201 are două ipoteze, două persoane și două condiții la fiecare

parte. Arată că în prezentul dosar este vorba despre o răspundere civilă exclusiv contractuală, derivată din încălcarea unor dispoziții dintr-un raport individual de muncă care a condus la producerea unui prejudiciu prin participarea la o formă de protest, spre deosebire de dosarul nr. 44693/3/2024 unde este vorba despre o răspundere civilă delictuală.

Pârâții **Seremet Gheorghe** și **Ionică Petru Mugurel**, prin consilier juridic, având în vedere că capătul de cerere din ambele dosare îl reprezintă recuperarea sumei de 18.000.000 lei, solicită suspendarea cauzei.

Instanța rămâne în pronunțare asupra excepțiilor puse în discuție la acest termen și asupra cererii de suspendare.

Acordă termen pe fondul cauzei la data de 09.09.2025, ora 9:00, complet 10, sala 226.

TRIBUNALUL

Asupra excepției lipsei calității de reprezentant, instanța reține următoarele:

Conform dispozițiilor art.84 din Codul de procedură civilă: "1) Persoanele juridice pot fi reprezentate convențional în fața instanțelor de judecată numai prin consilier juridic sau avocat, în condițiile legii."

Excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, reglementată prin dispozițiile art.82 din Codul de procedură civilă, presupune că dreptul de reprezentare în instanță a unei persoane juridice există, dar lipsește înscrisul doveditor.

Conform dispozițiilor art.85 din Codul de procedură civilă „(3) Împuternicirea de a reprezenta o persoană fizică sau persoană juridică dată unui avocat ori consilier juridic se dovedește prin înscris, potrivit legilor de organizare și exercitare a profesiei.", iar conform art.151 din Codul de procedură civilă „(2) Avocatul și consilierul juridic vor depune împuternicirea lor, potrivit legii."

Astfel, în cazul reprezentării prin avocat înscrisul doveditor este împuternicirea avocațială, care are regimul juridic stabilit prin Statutul profesiei de avocat, emisă în temeiul unui contract de asistență juridică și reprezentare, reglementat prin Legea nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

În speță, reclamanta a depus la dosarul cauzei împuternicirea avocațială-f142 Vol.IV.

Aspectele invocate de către pârâți, în susținerea excepției, vizează încălcarea dispozițiilor art.I(1) din Ordonanța de urgență nr.26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, or încălcarea acestor dispoziții nu se sancționează cu anularea cererii de chemare în judecată pentru lipsa calității de reprezentant. Astfel, nu revine instanței în prezenta cauză sarcina de a analiza îndeplinirea condițiilor prevăzute de OUG nr.26/2012 pentru contractarea serviciilor avocațiale externe, un astfel de control revenind autorităților statului cu atribuții în verificarea modului de angajare a acestor cheltuieli.

În consecință, pentru motivele ce preced, instanța va respinge excepția lipsei calității de reprezentant ca neîntemeiată.

Asupra excepției excepția nulității cererii de chemare în judecată, instanța reține următoarele:

Pârâții **Seremet Gheorghe** și **Ionică Petru Mugurel** au susținut excepția nulității cererii prin raportare la lipsa temeiurilor de fapt ale acesteia.

Analizând cererea introductivă, instanța reține că reclamanta a relevat motivele de fapt, aspectele legate de conduita culpabilă și suma imputată fiecărui pârât în parte, de probele de care înțelege reclamanta să se folosească în cauză, fiind aspecte ce țin de fondul cauzei.

În consecință, pentru motivele ce preced, instanța va respinge excepția lipsei nulității cererii ca neîntemeiată.

*Asupra excepției autorității de lucru judecat, invocată de pârâta **Serghe Ioana**, instanța reține următoarele:*

Autoritatea de lucru judecat în manifestarea sa de excepție procesuala, art.432 Cod procedură civilă, care corespunde unui efect negativ, extinctiv, de natura să oprească a doua

judecata, presupune tripla identitate de elemente prevăzută de art.431 Cod procedură civilă (obiect, parti, cauza), condiție neîndeplinită în prezenta cauză.

Principiul autorității de lucru judecat corespunde necesității de stabilitate juridică și ordine socială, fiind interzisă readucerea în fața instanțelor a chestiunii litigioase deja rezolvate și nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO, deoarece dreptul de acces la justiție nu este unul absolut, el poate cunoaște limitări, decurgând din aplicarea altor principii.

Or, raportat la sentința nr.260/21.01.2022 pronunțată în dosarul nr.1349/3/2022 de către Tribunalul București, definitivă prin decizia nr.1727/17.03.2022, pronunțată de către Curtea de Apel București, și la sentința nr.232/20.01.2022 pronunțată în dosarul nr.1354/3/2022 de către Tribunalul București, definitivă prin decizia nr.1214/25.02.2022, pronunțată de către Curtea de Apel București, tribunalul constată ca prezenta cerere nu are un obiect identic celui ce a format obiectul dosarelor anterior menționate, părțile nu sunt aceleași, iar cauza e diferită.

În consecință, pentru considerentele ce preced, instanța va respinge excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârâta Serghe Ioana, ca neîntemeiată.

Referitor la excepțiile inadmisibilității cererii de chemare în judecată, lipsei calității procesuale pasive și lipsei coparticipării procesuale pasive obligatorii, instanța, reținând că probele necesare soluționării excepțiilor sunt identice cu cele solicitate pentru soluționarea fondului cauzei, instanța le va uni cu fondul.

Referitor la cerere de suspendare a cauzei până la soluționarea definitivă a cauzei ce face obiectul dosarului nr.44693/3/2024, instanța reține următoarele:

Conform art.413 alin.1 pct. 1 Cod procedură civilă „Instanța poate suspenda judecata:1. când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”.

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe, sub numărul 44693/3/2024, reclamanta, în contradictoriu cu Sindicatul Transportatorilor din București, a solicitat obligarea pârâtului la plata sumei de 18.627.168 lei, prejudiciu suportat de reclamantă, urmare a grevei ilegale a conducătorilor auto din cadrul STB, din perioada 20.01.2022-24.01.2022, iar prin cererea precizatoare, din data de 13.02.2025, a menționat că prejudiciul a fost stabilit în baza raportului de expertiză privind estimarea impactului financiar ca urmare a întreruperii funcționării sistemului de transport public în București-Ilfov, din perioada 20.01.2022-24.01.2022 și parțial 25.01.2022, raport întocmit de către societatea Deloitte Consultanță SRL.

În prezenta cauză, reclamanta a solicitat obligarea pârâților la plata prejudiciului în valoare de 18.627.168 lei, astfel cum a fost calculat prin raportul de expertiză privind estimarea impactului financiar ca urmare a întreruperii funcționării sistemului de transport public în București-Ilfov, din perioada 20.01.2022-24.01.2022 și parțial 25.01.2022, raport întocmit de către societatea Deloitte Consultanță SRL, prejudiciu cauzat ca urmare a încetării colective și voluntare a lucrului și participarea la greva ilegală din perioada 20-25 ianuarie 2022.

Cum prejudiciul este același, în cuantum identic, stabilit prin același raport de expertiză, și este pretins atât de la organizator, cât și de la participanții la grevă, instanța reține că dezlegarea cauzei depinde, în tot, de dezlegarea cauzei ce face obiectul dosarului nr.44693/3/2024, motiv pentru care, în temeiul dispozițiilor art.413 alin.1 pct. 1 Cod procedură civilă suspendă judecata cauzei până la soluționarea definitivă a cauzei ce face obiectul dosarului nr.44693/3/2024.

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

Respinge excepția lipsei calității de reprezentant și excepția nulității cererii de chemare în judecată invocate de pârâții Ionică Petru Mugurel și Șeremet Gheorghe, ca neîntemeiate.

Respinge excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârâta Serghe Ioana, ca neîntemeiată.

Unește cu fondul excepțiile inadmisibilității cererii de chemare în judecată, lipsei calității procesuale pasive și lipsei coparticipării procesuale pasive obligatorii.

În temeiul dispozițiilor art.413 alin.1 pct. 1 Cod procedură civilă suspendă judecata cauzei până la soluționarea definitivă a cauzei ce face obiectul dosarului nr.44693/3/2024.

Cu recurs pe durata suspendării.

Pronunțată în ședință publică azi, **27.05.2025**.

Președinte,
Bivolaru Irinel Ștefania

Asistent Judiciar,
Dragomir Oana

Asistent Judiciar,
Neagu Carmen Emiliana

Grefier
Nicolae Oana Bianca